

Clarissime, & amice plurimum honorande, est
 nodus, quem mihi soluendum proponis. Etsi e-
 nim medicamentū Clarissimi viri D. PALMA-
 RI CONTRA morsum canis rabidi non improbē,
 vi & ingrediētia omnia venena debellare pos-
 se, minimē dubitem: in graui tamen hocce &
 periculosissimo morbo, vt qui eo medicamēto
 nunquā vsus fuerim, certi quid affirmare nō au-
 deo: quin potius pręsidia, quę à tot viris pręcla-
 ris, & tot seculis comprobata, ac celebrata fuē-
 re, eligam. Deindē quomodo remediū hoc in
 tam exigua quātitate, & tā per paucos dies sum-
 ptum, venenum eiusmodi lethiferum, vt & in-
 terdum humano corpori adeō tenaciter ac diū
 inhaerens, expellere & vincere posse, nō video.
 Scimus quidem ex Galeno lib. 2. de Antidot. &
 lib. 11. de simplic. med. fac. Cratippū & Āscrio-
 nem remedium ex cācris fluuiatilibus per qua-
 draginta dies exhibuisse. An putas idem quoq;
 in hoc remedio obseruandum esse? Neque pla-
 cet, quod victus rationem tam parui faciat. Sed
 quia forsan D. PALMARIUS remediū huius sin-
 gularem aliquam habuit experientiam, subsi-
 stam: & quam de morsu canis rabidi T. Excell.
 aliās me communicaturum promisi historiam,
 aggrediar, paucisque referam.

Anno 1604. die 10. Nouemb. Matrōna quę-
 dam honesta Paterniacēsis, quinquagenaria, v-
 xorq; PETRI DENISII, à cane suo domestico
 ac rabioso quatuor diuersis in locis morfa fuit.
 Primò quidē in dextrę manus digiti medij di-
 cti, tribus locis diuersis, quorū morsuum vul-
 nera duo ex vna ferē digiti parte in alteram pe-

*Prima hi-
 storia de
 morsu ca-
 nis rabidi*